

Uit Naomi (2008)

Jan zit aan tafel en maakt zijn huiswerk. Naomi staat bij de deur.

NAOMI

Ik weet één ding heel zeker. Ik heb talent. Ik ga iets doen met dat talent. Ik zal er alles aan doen om, met datgene wat ik zo goed kan, de mensen gelukkig te maken. Jan, dat beloof ik je. Lieve Jan, je moeder zal je binnenkort verrassen met iets nieuws, iets dat je nu nog niet van mij kent.

JAN

Mama?

NAOMI

Ja?

JAN

Ik ben zo graag bij jou.

NAOMI

Ja?

JAN

Vannacht werd ik midden in de nacht even wakker. Ik lag op mijn buik en had een raar gevoel. De meisjes op school, mama. Ze zijn lief, echt lief.

NAOMI

Ik begrijp het, Jan.

JAN

Die meisjes op school...

NAOMI

Het is iets normaal.

JAN

Ze zijn niet zo lief als jij.

NAOMI

Lieverd.

JAN

En ook niet zo knap als jij.

NAOMI

Ik snap het heel goed.

JAN

Vannacht lag ik op mijn buik, ik stelde me voor dat het kussen, dat het een gezicht was...

NAOMI

Je moet gewoon eens op zo'n meisje afstappen. Iets vragen. Dat vinden ze leuk.

JAN

Het is de geur hier in huis, mama. Jouw geur. Jouw zachte huid.

NAOMI

Toen ik vroeger jong was...

JAN

Nee mama, juist omdat je ouder bent.

NAOMI

Toen ik jong was, vond ik het altijd zo leuk als een jongen zomaar iets tegen mij zei. Het was iets onverwachts. Verder was alles zo saai.

JAN

Vanmorgen stond ik voor jouw kledingkast. Ik keek naar je broeken en truien en rokken.

NAOMI

Alles is nog steeds zo saai.

JAN

En ik keek ook naar het ondergoed. Ik pakte een onderbroek. Een onderbroek van jou. Ik hield 'm even tegen mijn gezicht. Het spijt me, mama. Ik zal er niet weer over beginnen.

NAOMI

Jan, de meisjes op school worden ook 's nachts wakker.

JAN

Ja mama. De meisjes op school.

NAOMI

Droom maar van ze. Dat willen ze.

JAN

Ik zal het doen.

NAOMI

Ze dromen ook van jou.

Naomi houdt Jan vast. Stilte.

NAOMI

Vertel eens iets over jezelf? Waar denk je over na? Wat doe je als je alleen bent? Jan, je hebt toch een paar vrienden?

JAN

Ik heb het fijn met mijn vrienden.

NAOMI

Nodig eens zo'n vriend uit.

JAN

Er zitten ook altijd twee meisjes bij.

NAOMI

Een meisje mag ook.

JAN

Misschien willen die twee meisjes hier wel een keer eten.

NAOMI

Ik ben trots op mijn gezin. Jan, is er iets wat jij graag zou willen?

JAN

Nee.

NAOMI

Je wil toch wel iets? Ik kan het je geven.

JAN

Het hoeft niet.

NAOMI

Zal ik iets voor je koken?

JAN

Nee.

NAOMI

Zal ik een lied voor je zingen? Zullen we samen je kamer opruimen?

Jan loopt naar de televisie.

NAOMI

Ik kan je helpen met je huiswerk. Ben je verliefd? Vertel het maar. Ik ken dat gevoel van vreugde. Het gevoel van 'een nieuw begin', dat je alles ziet alsof er een felle lamp op schijnt. Jan? Ik ken het. Waar kan ik je mee helpen?

Stilte. Jan kijkt televisie.

NAOMI

Kon ik jouw maar in een klein en lief tasje stoppen. Dan zou ik je overal mee naar toenemen. Als ik het tasje open zou ritsen, zou ik een grote lach van jou zien. Ik zou tegen je zeggen: kijk Jan, nu zijn we hier. Wat vind je van deze

plek? Je zou verwonderd uit je ogen kijken. Ik ook. Samen zouden we verwonderd zijn over de nieuwe plek.

Jan zet de televisie uit.

JAN
Ik ga even naar buiten.

NAOMI
Wat ga je daar doen?

JAN
Staan.

NAOMI
Staan? Ik ga de bedden verschonen. Ik ga mijn nieuwe rokje aantrekken. Jan, ik heb ook iets voor jouw gekocht. Een pet.

JAN
Ik hoef geen pet.

NAOMI
Jouw vrienden hebben toch ook wel een pet?

JAN
Ik wil 'm niet.

NAOMI
Ik zal het terugbrengen en iets anders voor je meebrengen. Een broek.

JAN
Ik ga naar buiten.

NAOMI
Doe de groeten aan je vrienden.

Jan af. Naomi haalt uit een tas een rokje en een pet. Ze zet de pet op. Frans komt binnen.

(...)